

Ordføreren (Drejer): Den Mangel paa Tilfredshed, for ikke at sige Utilfredshed, med Udvalgets Arbejde, som det høie Thing gav tilkjende i forrige Møde, indeholder naturligtvis intet Opnuntrende for mig, idet jeg nu er nødt til igjen at tage fat paa Sagen. Smidlertid tør jeg ikke unddrage mig det mig paalagte Hverv som beskikket Ordfører for Udvalget at yttre mig med Hensyn til det Affnit, der nu er under Forhandling, og jeg skal da tillade mig ganske kort at angive, hvorfor Udvalget er kommet til at stille de Vædringsforslag, hvorom det nu gjælder. Nr. 1 og 2 til § 7 ere stillede under den Forudsætning, at det maatte findes rigtigst, saaledes som Udvalget troer, at det er, at Appellationsfristen for de omhandlede Sager blev, som det i andre Sager er sædvanligt, at regne fra den første Kjendelses Forkyndelse og ikke fra dens Afvigelse, idet Bestemmelsen jo ellers let vil kunne føre til, at Vedkommende der maatte finde sig brøstholden ved den afsagte Kjendelse, kom til at savne tilstrækkelig Tid til at gjøre sin Ret til Appel. gjældende. Nr. 3 til § 7 er stillet for at undgaae den meget store Ulempe, der vil være forbunden med, at Amsraadet, naar en Sag indkommer til det, først kan udnævne de Medlemmer, der skulle møde paa Aastedet, i dets næste Møde, hvilket mangen Gang vil have til Følge, at en Udnævnelse af disse Medlemmer ikke vil kunne skee før efter et Tjeringaars Forløb, og Sagen derved, maaskee til stor Skade for Parterne, forhales. Det er nu forekommet Udvalget, at denne Ulempe ganske simpelt kan undgaaes derved, at Bestemmelsen om, at Udnævnelserne skal skee i næste Møde, blev forandret derhen, at Amsraadet ikke saaledes indskrænkes med Hensyn til Tiden for Udnævnelserne. Man har tænkt sig, at Sagen, naar Vædringsforslaget vedtages, ganske naturligt vil ordne sig saaledes, at Amsraadene i deres første Møde i Aaret vælge Medlemmer til muligt forefaldende Forretninger i Aarets Løb og fordele Kredse mellem de saaledes valgte Medlemmer efter Bequemmelighedshensyn, saa at der, naar en Sag indankes, ikke behøvedes andet end at lade de engang Valgte snarest muligt sætte sig i Bevægelse. — De Forslag,

der findes under Nr. 4 og 5 og som omhandle det eneste Punkt, hvorom der har været Dissents i Udvalget, angaaer i det Væsentligste det Spørgsmaal, om Amsraadets Medlemmer bør have Rejsegodtgjørelser for de Rejser, de komme til at foretage i Henhold til denne Lov. Et Fleertal i Udvalget har meent, at det var Principsskræddigt og iøvrigt meget lidet ønskeligt, at det blev Skik, at communale Bestyrelser Medlemmer fik Vederlag for deres Forretninger som saadanne, medens Mindretallet, hvortil jeg hører, har antaget, at det ikke gif an at paabyrde Amsraadets Medlemmer slige egentlig private Forretninger, uden idetmindste at godtgjøre dem ligefremme Tab, og Mindretallet har troet det saameget mindre tilraadeligt at nægte en saadan Godtgjørelse, forbi det, at Appel kunde skee uden hunderlig Bekostning, let kunde give Anledning til letfindig Appellering, hvilken jo vistnok ingenlunde er ønskelig. Udvalget har derimod været enig i, at hvis der skal beholdes Godtgjørelse, maatte dennes Størrelse dog allerede være bestemt i Loven, idet man ikke har antaget, at der gives nogen Godtgjørelse, der kan bringes ind under Begrebet: „Den for slige Rejser sædvanlige Godtgjørelse“, og vi have troet, at den passende kunde ansættes til 4 Mk. for hver løbende Miil, som den Vedkommende har at reise. Forslaget under Nr. 6 berøer aldeles paa Afgjørelsen af Forslagene under Nr. 4 og 5. Antages Forslaget under Nr. 4 ikke, saa følger det af sig selv, at der, naar man vil være correct, maae indskydes de Ord: „at erstatte“, men det er naturligtvis af mindre Bigtighed. Forslaget under Nr. 7 angaaer nogle Ord, der skulle udgaae, forbi de ere aldeles overflødige, men det er jo heller ikke af indgribende Betydning. Hvad derimod Forslaget Nr. 8 til § 7 angaaer, erkjender Udvalget, at dette Forslag har sine Mangler; men paa den anden Side er Udvalget gaaet ud fra, at Bestemmelsen, saaledes som den findes i Paragraphen, ogsaa har sine store Betænklichkeiten. Efterat man nemlig har ordnet den hele Fremgangsmaade iøvrigt, og efterat der er specificeret, hvorledes der skal forholdes, naar en Sag bliver indanket for Amsraadet, skulde det være tilstrækkeligt for lignende Sagers